

sætte dem i Drex og Kroner, hvilket ogsaa turde
 være en Opfordring til, at vi snart fik vor Told-
 tarif revideret, for at vi kunne komme ind i det
 ene forrettede Drex og Kronesystem. Jeg maa alt-
 saa nævne Afgiften i Skilling. Konsulatsgebyret
 er 6 Skilling pr. Registrertion. Nu er det i § 1
 af Loven af 1ste Februar 1867 bestemt, at et
 hvert Skib skal ikke erlægge mere end 3 fulde
 Konsulatsgebyrer i Narets Løb i samme europæ-
 pæiske Havn, der ligger paa denne Side af Kap
 Finisterre; det vil, altsaa sige, at da man fandt,
 at denne Konsulatsafgift var for byrdefuld for
 den regelmæssige Dampskibsart, har man sat som
 Maximum for et Narets Afgift 3 Gange 6 Skilling
 pr. Registrertion. Det er jo ganske vist en bety-
 telse i Sammenligning med tidligere, men ikke
 desto mindre er den Byrde, der fremkommer for
 Skibsarten ved de nu gjældende Bestemmelse,
 søselig, og den bliver dobbelt så søselig derved, at
 den staaer i Modsetning til de Forhold, hvor-
 under de med os konkurrerende Dampskibe i andre
 Lande arbeide. (Engelske, indiske, franske, hollandske
 og helgiske Skibe have ikke denne Afgift, og alt-
 saa ere de saa meget forud for vore Skibe i Be-
 regningerne af deres Udgifter. Men det er ikke nok
 dermed.) Disse 6 Skilling pr. Registrertion gøres
 jo uden mindste Hensyn til, hvor Meget det paa-
 gjældende Dampskib løser og lader i enhver en-
 kelt Havn, som det anløber, og Forholdet bliver
 altsaa det, at naar et Skib gaar fra Kjø-
 benhavn og underveis anløber, lad mig sige Hel-
 singsborg, Palmstadt, Søteborg, Christianssand,
 Molde, Nalesund, Bergen, — De kunne nævne
 saa mange Havne, De ville, der høves paa den
 faste Route, herfra og op til Kronhjem, — og
 altsaa underveis anløber 6-8 Havne, maa dette
 Skib i enhver Havn, hvor der er en dansk Konsul-
 at, erlægge sine 6 Skilling pr. Ton i Konsulats-
 gebyrer og gjøre det mindst 3 Gange i Narets
 Løb, altsaa svare en Afgift af 18 Skilling pr.
 Registrertion til Konsulatet i hver saadan en lille
 By, hvor der maatte kun sættes een Passager af
 og tages to paa, eller aflæsses ti Kollit og mod-
 tages to, medens et Dampskib som gaaer direkte
 fra Kjøbenhavn til Bergen, kun svarer Afgift paa
 eet Sted. Og dog er det klart, at for den inter-
 nationale Trafik er det det første Dampskib, som
 udfører den største Nytte. Det synes mig, at her
 er et Forhold, som det var ønskeligt at raade
 nogen. Bod paa, og hvormegen denne Art Afgif-
 ter kan løbe op til, vil man maasse faa et Ind-
 tryk af, naar jeg her oplyser, at for det forenede
 Dampskibsselskab, hvis Hovedvirksomhed dog falder
 indenfor vor eget Lands Grændser, og som kun
 sender en Del af sine Skibe ud paa Fart paa
 fremmede Steder, repræsenterer disse Konsulats-
 gebyrer i det aarlige Regnskab en Sum af 15,000
 Kr. og derover. Jeg behøver vel ikke at tilføie,
 at i de allerfærreste Tilfælde yde de paagjældende
 Konsuler noget Wederlag for denne Afgift, i de

allerfærreste Tilfælde bliver der Opfordring til at
 paakalde deres Bistand, og saaledes bliver da i
 Usikkeligheden denne Afgift, disse 15,000 Kroner,
 for dette Selskab en Byrde, som udredes, uden
 at enten de Paagjældende eller Samfundet
 have noget Gode, som staaer i Forhold dertil.
 Paa den anden Side erkjender jeg villig, at vi
 maa lønne vore Konsuler, og vore Konsuler have
 ikke Andet end de Gebyrer, som saaledes kunne
 komme til at tilfalde dem; men der maatte kunne
 raades Bod paa de Alemper, som nu fremkomme
 for den regelmæssigere Dampskibsart derved,
 at der skal udredes indtil 3 Gange i et Narets
 fulde Konsulatsgebyr, og den Regel, som findes
 paa andre Steder, i alt Fald i et enkelt andet
 Land, at nemlig Konsulatsgebyrerne udredes en
 Gang i hver Havn, maa vistnok ogsaa kunne
 gjennemføres her. Jeg tror, at ogsaa dette vilde
 være en ønskelig lille Lettelse; men jeg erkjender,
 at det ikke vilde være rigtigt at opnaa den gjen-
 nem dette Lovforslag, og jeg tror, at vi vilde
 handle i alle Parters velforstaaede Interesse ved
 hurtigt muligt, at fremme dette Lovforslag, uden
 at heste Mere paa dets Ryg, end det er i Stand
 til at bære, og ved samtidig at anvende vore
 Kræfter saa meget, som vi kunne, paa at formaa
 den ærede Minister til at komme vore Ønsker i
 Møde med Hensyn til den udenrigske Skibsarts-
 afgift, og hvad dertil knytter sig. I Bestrebelse-
 rne herfor skal det være mig overdentlig højt
 at kunne medvirke.

Formanden (Praeside): Da det ærede
 Medlem har fremdraget det Spørgsmaal, hvorvidt
 det foreliggende Lovforslag taaler en saadan Ud-
 videlse, som er antydet fra andre ærede Medlem-
 mers Side, vilde de Herrer, som ville deltage i
 Forhandlingen, kunne vente en Udtalelse om For-
 mandens Opfattelse af dette Spørgsmaal. Jeg
 maa da her som ved lignende tidligere Leiligheder
 forudsætte den Bemærkning og sætte den i Spid-
 sen, at den Afgjørelse først kan træffes, naar ved-
 kommende Udbringingsforslag ere formulerede; men
 jeg skal forøvrigt henlede Opmærksomheden paa,
 at et noget, skøndt ikke ganske lignende Tilfælde
 som dette forelaa i 1871. Det da forelagte Lov-
 forslag angik Ophævelse af Afgiften i indenriggt
 Fart og Nedsættelse af Afgiften i udenriggt Fart
 og blev her i Thinget forandret saaledes, at det
 kom til at angaa Ophævelsen — kun til forskjel-
 lige Tider — af Afgiften saavel i indenriggt som
 i udenriggt Fart. Forskellen mellem Tilfældene
 ses jo let; Ligheden mellem dem er den, at begge
 Lovforslag, skøndt paa forskellige Punkter, berøre
 den udenrigske Fart. Medens det tidligere Lov-
 forslag angik den udenrigske Fart, for saa vidt
 som det havde Bestemmelse om Nedsættelse af
 Afgiften i denne, angaar det nærværende for saa
 vidt den udenrigske Fart, som nogen Fart, der
 egentlig efter sin Karakter er udenrigsk, faar Til-